

که سه‌رۆکی لیبوردن ده‌خوازی

باوکی سێکۆ

لیره، لهم رۆژه‌لاته و لهم کۆلۆنییه‌ی ده‌وله‌ته دوواکه‌تووکان نه‌ فرمانپه‌وایان فییری دان به‌ هه‌قدانان و دان به‌ هه‌له‌ دانان، نه‌ به‌ره‌ه‌لستکارانیان. نه‌ ئه‌وان قه‌ت سه‌بارت به‌ گوناچه‌کانیان داوای لیبوردن له‌ که‌س ده‌خوازن و نه‌ئهمان! له‌ راستیدا زۆرداره‌کان دژه‌کانیان له‌ جوړ و چه‌شنی خۆیان به‌ره‌م هیناوه. له‌ به‌رانبه‌ریه‌کدا سه‌نگه‌ریان لیداوه به‌لام هه‌ر دوولا به‌یه‌که‌ فه‌ره‌نگ و به‌یه‌که‌لتور ده‌ژین و شه‌ری یه‌که‌ ده‌کن.

فهرمانپه‌وایانی ئیره، له‌ لوتکه‌پرا تا بنکه، نازانن تۆبه‌ چیه‌. ئه‌وان تا ئاخه‌ه‌ناسه‌ حیساب بۆ خه‌لک ناکه‌ن و ریگه‌یه‌که‌ جگه‌ له‌ سه‌ره‌پۆیی و هه‌ره‌شه‌ و زه‌بروزه‌نگ هه‌لنا‌بژێرن. میله‌ت به‌ هیچ نازانن و حیساب بۆ که‌س ناکه‌ن.

به‌ره‌ه‌لستکارانیش به‌ قه‌واره‌ی خۆیان هه‌ر به‌و ته‌رزه‌ن. پۆخ‌له‌واتیان نابینن. چاک بکه‌ن هه‌ر چاکیان کردوه؛ خراب بکه‌ن هه‌ر چاکیان کردوه. لایان ره‌وايه‌ ئه‌وه‌ی ئه‌مپۆ به‌چاکی ده‌زانن دویینی به‌ لادان و خه‌یانه‌تیاں ژماردیی. سه‌یر ئه‌وه‌یه‌ هه‌ر که‌سه‌و ئه‌م خه‌ت گۆرینه‌ هه‌ر چه‌لالی خۆی ده‌زانن و چه‌رامی دییه‌کان. که‌سیش نابینی تۆزقاله‌ باج و نرخییکی ئه‌م خه‌ت گۆرینه‌ بدا.

بۆیه‌ ره‌سم وایه‌ "شۆپرش" و "ئینقیلاب" ه‌کان ریژیمی سیاسی ناگۆپن و ته‌نیا ده‌سه‌لاتداران و سه‌ر و سیماکان ژیرا و ژوور ده‌بن.

له‌ کوردستان، نه‌که‌ هه‌ر مرۆقه‌کان دار و به‌ردی و لاته‌که‌ش هه‌رکام هه‌زاران حیکایه‌تیاں له‌ زۆلم و زۆری داگیران له‌ سینگدايه‌. به‌لام هه‌گه‌به‌شیاں له‌ خراپه‌ و خۆخۆری خۆمالیی به‌تال نییه‌.

براکوژی و شه‌ری نیخۆ ئه‌و دیارده‌ نگه‌یه‌یه‌ که‌ به‌ قه‌ت میژوومان میژوی هه‌یه‌. له‌و کاره‌ساته‌دا چ خۆینی رژاوه‌ و چ میشکی پزاهه‌! سه‌ره‌نجام چ بێ ئه‌نجام و ده‌سه‌تال له‌ کاروانی پێشه‌وه‌چوون به‌جی ماوین.

ئه‌و کاره‌ساته‌ هه‌ر به‌ به‌ژنی یه‌کیک و دوولا نه‌پراوه‌. هه‌ر ئه‌م و هه‌ر ئه‌و نه‌بوون ده‌سیان له‌ ناخی یه‌که‌ناوه‌. کام پارچه‌ی ئه‌م نیشتمان هه‌س له‌ ملانی ئه‌م ئازاره‌ به‌سو و تاله‌نه‌بووه‌. کام "تاقه‌ سواری شۆپرشگێر" لووتی "خائینی"ی له‌ عه‌رز نه‌داوه‌ و کام "خائین"، "سواری شۆپرشگێری" نه‌گلاوه‌، کام میر، کام حیزب، کام... ؟

ئه‌م قه‌له‌مه‌ له‌و رۆژه‌وه‌ خۆی ناسیوه‌، په‌یمانی داوه‌، ره‌ش و سپی نه‌خاته‌ یه‌که‌ لاوه‌. به‌ ره‌ش بلێ ره‌ش و به‌ سپیش، سپی. خۆ ئه‌گه‌ر بۆی نه‌لوا، بێده‌نگی ره‌چاوکا.

ناکرێ له‌ حاند داھینه‌ران و له‌ ئاست نه‌ریت شکیان، دووره‌ په‌ریز بین. سه‌رۆکیک نه‌ریتیکی چه‌قه‌ستوی شکاند. ئه‌و هه‌م فه‌رمانپه‌وایه‌ و هه‌م به‌ره‌ه‌لستکار. فه‌رمانپه‌وایه‌ له‌به‌ر ئه‌وه‌ی فه‌رمانی هه‌ریمیکی به‌ده‌سته‌. به‌ره‌ه‌لستکاره‌ چون هیشتا کیشه‌که‌ی نه‌پراوه‌ته‌وه‌. ئه‌و سه‌بارت به‌ به‌شداریی حیزبه‌که‌ی له‌ قوئاغیک له‌و کاره‌ساته‌دا لیبوردن ده‌خوازی و ملی بۆ چه‌قۆی میله‌ت راگرته‌وه‌.

لیبوردن خوازی گزاره‌ له‌ گه‌وره‌یی رۆحی ئینسان ده‌کا و لای مرۆقی مه‌زن ده‌ربه‌ست بوونه‌ و نرخه‌ هه‌له‌و په‌له‌ و کارله‌ده‌س قه‌ومانه‌. ته‌حه‌ممولی ئه‌خلاقیی به‌رپه‌رسایه‌تییه‌ و حازر بوون بۆ دانه‌وه‌ی مافی به‌شخووراوه‌. له‌ عه‌ینی کاتا هیمایه‌کی راستگۆیی و دادپه‌روه‌ری و دل و ده‌رون پاکیه‌.

لهم به‌ینه‌دا، بێده‌نگی و خه‌مساردی قه‌له‌م و میدیای کوردی سه‌یره‌. گه‌ر درۆزنێ هه‌لده‌ستێ و یاریی به‌ چه‌ن وشه‌ی جوانی بێده‌سه‌لات وه‌ک "وتووێژی شارستانه‌تییه‌کان"، "کۆمه‌لگه‌ی مه‌ده‌نی" و چی و چی ده‌کا، میدیای

كوردی ئەسپی پەسنی لی زین دەکا. كهچی له حاست داهینانی خو مالی وهك تیپه پین به لای خوینه رزاوه كاندا ساده راده بری. ده بوو ئەو تروسكه یه بکه نه بروسکه و له سهه بزوتنه وهی سیاسی کورد بیکه نه مال. که ئەو بهو سهنگه که سییتی و سیاسییه وه، لیبوردنی خواست و ملی بو چه قوی میللهت راگرت، ده بی هموو ئەوانه ی به فرمانیان روژی له روژان دلۆپیک خوینی برای کوردیان له سهه دهسه لاتی میر و خیل و حیزب رزاوه، به دهنگی بهرز روخسهت بخوازن و به پپی خویان ملی ریی ماله وه بگرن.